

Απεδέξαμεθα τὰ ὠρολόγια: ὃ, τι κύριός με πατήρ (ὃς καὶ προσεγορεύει πάντας ὑμᾶς) καὶ ἐγώ. Σημαίνει δ' ἔμμόνον ὠροαί: ἀλλὰ καὶ Φιλίας ἀρίστης τεκμήρια. Ἀνά χειράς γ' ἔφερων, ὅσαι ἄραι: καὶ ὑπὲρ τῆς Γύγης πλῆθ' οἰσόμενοι; τίω χαλεπῶσιν αὐτῶν ὠροαί: τῆς χάριτος ὁμολογεῖν ἔπαύσθη σοφοῖς ἀνδράσι, τοῖς πῆψασιν: κυρίω σοφωτάτῳ Ιακώβῳ, καὶ αὐτῶ σοι, λογιωτάτῳ ἀνδρῶν, καὶ τίω ἑκατέρω ἀρίστως ἐξήσηκ' ἐμὴν. Οὐδὲν καὶ Ἰππίτου λόγον τὴν μετὰ ὑμᾶς: ἀναβαλλόμενοι ἔδ' ἄμα, ἢ ὀκνῶν, δ' ἰορθεῖν τὴν ἡμέτερον φροντισίαν. Ὁφέλιον γ' ἔμειν ἔτι τὴν τυχῶσιν προσέξεις: ὡς λύσιπ' ἔτι πάλαι, Φειδία: τίω τὴν τέχνην τῆς τῶν ἠρώων εἰκόσι π' ἔβαλλων.

Ἐρρωσθ. Φόρου ἀεὶ καὶ σοφῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ὡς ἀπ' ἐμῆ, καὶ οὐ φροντισίαν σε προσεγορεύω. Ἀπὸ τῆς ἐπιπέλας ἀφ' ὅς τ' Πέμψαι ἔχω σοι καὶ Ἰππίτου τῶν παρ' ἡμῶν σωζομένων σοφῶν, οἰκνοχίρας: ἅς τῆ ἰδίῳ τῇ κ' ἐπέξωσι γλώτῃ, σοὶ χαρίζομενοι.

11. ΤΩ ΣΟΦΩΤΑΤΩ, ΚΑΙ ΛΟΓΙΩΤΑΤΩ ΚΥΡΙΩ ΜΑΡΤΙΝΩ Τῷ ΚΡΕΣΙΩ.

Συμεῶν εὐπράξιμον.

Ἐναγχῶ, τὴν τῆς σῆς λογιότητ' ἡγάματα κημιόμενοι: ἔμμετ' αἰδῶς ἀναπύξας, ἔμμόνον τῆ τῆς Διμοσίας κημιόση, καὶ τοῖς ἐν ἡμῶν ἀπικισμοῖς: ἀλλὰ καὶ τῶ τῆς Φιλίας, ἡμῶν ἔχω σιωδ' ἔστω Διαιτῆς: ἢ ὅτι, πῶς δοκεῖς; Τὴν γ' τέχνην, ὅπως τοῖς παλατιοῖς ἐμπερῆς εἶναι, καὶ οἰκνοχίρας πησαυρῶν; ἔδοκεῖς: καὶ ἦνες τῶν παρόντων σοφῶν, ἀναγινώσκοντες με ἀκρόντες, δ' οὐκ ἔστω ἰσχυροῖς ῥητόροι: τόντε ῥυθμὸν καὶ φρεσίν τῶ Δημοσθένει, καὶ τῶ ἰδέας ἰσοκράτει τῶ Πλάτῳ. Ἐγὼ δ' ὑφ' ἡδονῆς, σὲ καὶ τὸ σὲ τὸ ἐκείνων ἐκείνων, ἀλλ' ἔστω ἡδονῆν, νῆ τῶ φίλιον. Καὶ ταῦτα μεν, ἔστω. Ὁ σοφός, καὶ τοῖς φιλοτάτοις Γερλάχι, τίω τῆς χίλιω, ἀπὸ μοι πέπομφας, κημιόμην. Καὶ τοῖς παρέλθον τῶ Διαιτῆ νομίσματα. Ὁμῶς περὶ τῆς ὁμολογῶ σοι τῆς χάριτος. Δι' ὧν δ' ἐπιπέλας, καὶ οἰκνοχίρας. Πῶς γ' ἀπὸ ὁ μέγας τῶν Γερμανῶν, καὶ σοφοῖς περὶ νουμῶν, Κρέσι, καὶ δικέδωσι, ἔποιήσαμεν Οὐμῶν. Καὶ περὶ μεν τῆ τῶν, ἀλλ' ἔστω.

Ἐγὼ δ' ἀργαλέον θαρρύντως καὶ δικέδωσι τὴν σὴν λογιότητ' ἵνα τὸ βιβλίον; ὅσαι χαλεπῶς ἐσημειώσμεν, παρ' ὑμῶν ὡς Ἰππίτου λα-

Accipimus Horologia: tum D. pater meus (qui et omnibus nobis salutem dicit) tum ego. Signat autem meum, non tantum horas: sed optima quoque amicitia indicia. Nam in manibus ferens singulis horis: et diuitijs Gygis excellere putans elegantiam eius: gratias agere nunquam desistam doctis viris, qui mihi ferunt: sapientissimo D. Iacobo & ipsi tibi, charissime, & in utraq; lingua exercitatisime. Idcirco meos literas, quas istuc mitto, rogo emendes sine mora & dubitatione. Utilitatem namq; haud vulgarem mihi adferes: sicut Lysippus olim, Phidias: artem cum Heroum imaginibus conferens.

Horologiis

Sua nequam exrenuat.

Vale. Constantiopolis, Febr. XX. anno salutis CIJ IJ LXXVIII. Etiam Discipulos tuos nomine meo salua. Mittam tibi & Epistolas doctorum apud nos virorum; manuscriptorum scriptas: quas, tibi gratificandi studio, in vulgarem conueriti linguam.

ERVDITO VIRO MARTINO CRUSIO.

XVIII.

Symeon S.D.

Accepi nuper literas tuas: quas cum resignassem reuerenter: quanta me voluptate affectum esse putas: idq; non tantum elegantiarum illarum; sed amicitia etiam, causa: qua mihi deminutum te esse intellexi. Arte namque cum uetustate certare, nescio quomodo, uidebare: & nonnulli Docti, qui tum aderant, recitari a me audientes: cum Demosthene & Isocrate conferre te uolebant. Ego autem, illis tua tantoperè laudantibus, propemodum (ita me amicitia Praeses amet) ad saltandum sum prouectus. De hoc, satis. Doctus autem, & percharus Gerlachius nostris fuit: qui exemplum mihi qua miseris, attulit. Caeterum non erat, cur nimium mihi mitteres. Attamen magnam pro eo habeo gratiam. Quae uero rogasti: ea pro virili effeci. Quid enim causa esset: cur, qua doctrina studiosus Crusius petisset, non facerem? Et de hoc quoque, satis:

τὸ γόμο μου κλονῶ ἢ ἀποσῆνα τὸ φίλαμην

Eliō, Petitioni meae satisfactum.

Ego autem difficile quiddam, fidenter à te peto: ut mihi librum, quem seorsim notam apud uos plerumq; Latine extantem, in Graecam

τινὶς Ὀρελοκόμνον, ἐλλειψὶ ποιήσασα, τῆ ἑκα-
τέρᾳ Φωνῆ πέμψαι μοι. Δι' ὧν καὶ γωγε κατὰ
λεξιν ἰδιωτικῶς ἄπαν τὸ τῶ Αἰσώπῃ, ἢ καὶ τι-
νας τῶν Ἰσοκράτικῶν λόγους ποιήσω, μαθεῖν
ῥῆσως τῶν ἰδιωτικῶν Διδάλεκτων. Εἰ δ' ἐγὼ
πλείστον σοὶ περὶ τῶν Δοκεί: καὶ τὸ λατινικὸν
Διδασκαλεῖται, δέδομαι. Κέκτημαι γάρ τι-
να σοφώτατον ἰατροῦ Ῥωμαῖον (ὃν σοὶ καὶ Φί-
λομυσιώτημι) ἐν τοῖς λατινικοῖς ἄριστον: καὶ
τῶν περὶ τὴν μετρίαν ψοφίαν.

Πρὸς τῶν δ' ἐγὼ, ῥῆσως μοι: πῶθεν τῆς ἀ-
στρολογίας χρῆσιν ἀρχεῖται. Τοσούτῃ γὰρ ἔ-
ρωσ ταύτης με κατεπέμψαι: ὥστε τῶν ἐμῶν ψυ-
χῶν, τὸν Ἀριστοτέλῃ Φημι, πολλὰ κίς κατε-
λιμπάνει: καὶ τοῖς ἐκείνης ἀρχολόμοι ἐ-
φθρέμασι: ἐφ' οἷς ἔδ' ἔτερον τῶν τῶ Πτολε-
μαίῃ κανονίων πλείον ἀρχαί. Τοσούτων ἔμ
καὶ τηλικέτων πρῶτα μοι παρεχομένῃ,
σύγγνωθι περὶ τῶν, σοφῶν ἄριστε. Ἐρ-
ῥωσο.

Ἀπὸ πατριαρχείας, ἐλαφροβολίων γ. ἐ-
πὶ δ' ἑκα.

Εἰπερ ἐγὼ καθ' ὥραν ἐνταυτοῖς ἔχ' ἕως ἀρ-
χω: τῶ κυρίῳ Φιλίππῳ, τῶ ἰατρῶ, τῶ Βιβλίου
οὐ δότωσαν.

Ὁ κύριε Μέλαις, σὺ τῶ τῶν ξυμμά-
χων, περὶ τῶν μοι.

Hicce D. Symeon cum aliquot meorum
Græcorum Carminum interpretationem
Barbaro Græcam subiecisset: rursus huic
sequentem Epistolam subiecit.

Κυρίῳ Μαρτίνῳ τῶ Κρησίῳ.

Πάλαι μὲν τὸ τῶν ἀθλητῶν ἄς ὑπερβαλοῦ
κῶ, καὶ ἄπαν οἰκόμενον. Νῦν δ' ἐ, τὸ μὲν ἐσώτε-
ρον (ὅπερ, ἀκρόπολις: ἐν ᾧ, καὶ ναὸς τῶ ἀγνώ-
στου θεῶ) ἄπαν ὑπὸ μόνων Ἰσραηλιτῶν οἰκί-
μενον. Τὸ δ' ἐκτὸς (τὸ ἀναμεταξὺ Φημι) ὅλου
ὑπὸ τῶν χριστιανῶν. Τῶ δ' ἐξώτερῃ (ἐν ᾧ καὶ
Βασιλεία, Διδασκαλιῶν καὶ κίωνων μεγί-
των: ἐφ' ὧν τῆς πύλης ἐπιγράφαται μονόστι-
χον, καὶ ἐπισημασμένον:

Αἰδ' εἰς ἀθῆνας, Θεσέως ἢ περὶ πόλις.)

Τὸ τρίτον, οἰκόμενον, ὅλον δ' ἐ, ἐν ὅσῳ οἱ ἀν-
θρώποι ὄντες τυγχάνουσιν. (ἐξ ἐμῶν δ' ἄνδρῶν, τὸν
ἀριθμὸν χιλιάδες δώδεκα) ἀφ' ἐξ, ἢ ἐπὶ
μυριάων περὶ τὸν χρόνον.

Περὶ δ' ἐ τῶν Διδάλεκτων, τί αὐ καὶ ἐπιμοι:
πολλῶν ἔσῳν, καὶ Διδασκαλιῶν, ὑπὸ τῶν ἐβδό-
μηθῶνται: τῶν δ' ἄπαντων; ἢ τῶν ἀθλητῶν
χειρῶν. Βυλόμοι γὰρ εἰπέμ, ἰδ' ἐ πῆσις, ὑ-
πὲρ, καὶ ἐλλείπων δὲ δικαιοσύνη: λέγουσιν αὐτὶ
τῶν, ἐπὶ πῆσις, ἐπὶ σολῆ, ἐπὶ Ῥωμαῖκῃ κελσί.
Καὶ

cam linguam conuertas: & unà cum Latino
exemplari mittas. Inuicem ego populari nostrâ
lingua, ad verbum totum libellum fabularū
Æsopi, aut etiam aliquot Isocratis orationes,
tibi conuertam: unde facilimam huius lingue
cognitionem acquiras. Si verò Græcè conuer-
tere, nimis tibi molestum putaueris: Latinum
saltem Exemplum ut abs te obtineam, oro. Est
enim hîc mihi familiaris, doctissimus quidam
Medicus Italus (quem etiam tibi commendo)
Latina lingua bene peritus: ac nihilominus
gratiam tibi referre studebo.

Libri cuius
dā petitio.

Ad hæc, scribe mihi, quæso: unde nã Astro-
logia discenda initium facere debeam. Tantâ
enim huius cupiditate ardeo: ut sepe numero
Aristotelis, qui mea anima est, lectionem, relin-
quam: in ingeniosis etiam illis adinuentis eno-
didis occupatus: neutris Ptolemæi canonib. in-
dignè ferentib. Has tot actatâs molestias facef-
fenti, ignosce mihi, obsecro, vir doctiss. Vale.

Methodū
Astrologiæ
discendæ
petit.

Ex Patriarcheio, Februar. 13. anno 1578.

Si fortè, quando miseris, ego tunc hic non
ero: Philippo Medico liber tradatur.

Saluere D. Suarizium, & eius condiscipu-
lum iubeo.

Epithalamia mea Græca in nuptias illustis,
nostri principis Ludouici, & D. Ioan. Suar-
ziz, uulgarî lingua Græca couerterat.

EIDEM MART. CRVSIO.

Olim quidē, vrbs Athena triplex erat: eaq̃,
habitata tota. Nunc verò, intima pars (quæ
in superiore loco sita; arcem continet: in qua
etiam Templum ignoti Dei) uniuersa ab Isma de Athenis
elitis: siue Turcis, solis inhabitatur. Proxima
extra hanc (in medio huius, & tertiæ partis,
interiecta) tota à Christianis incolitur. Tertiæ
verò partis, quæ infra hanc est (quæ & Regiã
habet, ingentibus marmoribus & columnis
suffultam: in cuius porta Versiculus adhuc ex-
tat inscriptus:

Hæc sunt Athenæ, Thesei quondam domus)

Huius, in quâ, tertiæ pars, domibus habitatis
frequentata est. Tertius verò urbis ambitus,
intra quem homines habitant (quorum nume-
rus virorum duodecim millium esse potest)
milliarium sex, aut septem est.

De Dialectis verò, quæ multe & variæ De Diale-
sunt, & fortassis amplius septuaginta; quid di- tis Græciæ
cant: Earum tamen omnium deterrima, hodie
Atheniensium est. Quando enim dicere volūt,
ἰδ' ἐ πῆσις, ὑπὲρ, & ἐλλείπων δικαιοσύνη (.i. Ec-
ce fides, mystax, Græcorū iustitia) dicunt, ἐπὶ

2 μοι

Καὶ ἀντὶ τῆσὺ, σῆ: καὶ πορδία, σῆζε: καὶ λύ-
τραν, λούτραν. Οὐς οἱ τῶν ἐλλάδα οἰκῶντες,
καλῶς τὰ πολλὰ φθεγγόμενοι, βαρβάρους
τοπαρσίπαν ὀποκεκλήκασιν, τῆς βδ' ελυτ-
τόμνοι. Ως πεπονηθείαι τοῖς πάλαι κατὰ διά-
μετρον.

Ἐν δὲ τῇ Θεσσαλονίκῃ καὶ Βυζαντίῳ, καὶ
ἐν Πελοποννήσῳ, καὶ ἐν ἄλλῃ ἐλλάδι, ἀρήσεις
καλῶς τῶν κατ' ἡμᾶς ἰδιωτικῶ φθεγγ-
γομένων ἐνίς, ὡς καὶ οὐ πάλαι. Κακίνας
γὰρ παύτῳ (τῶν ἰδιωτικῶ φημι) κατὰ
περ ἡμᾶς, πρὸ φέροντας ἐν πολλοῖς, μάστις
κωμωδοῖς, ἐρρίσκουσι. Τέτῃ χάριτι οὐ μι-
ξοβαρβαρῶν, ἐλλ' ἰδιωτικῶ τῶν ἐλλύων,
πῆς ὀνομάσασιν: εἰ καὶ τινὰ τῶν βαρβαρικῶν
λέξεων (ὡς τὰ τῶν ἰλλύων ὀνόματα, ἰταλι-
κῶς) πρὸ φέρονται. Καὶ τῶν δ' ἔτι μὲν ἔχει.
Αὐτὸς δ' ἐ, μίαν καὶ μόνον μαθῶν, λῶ καὶ ἡ-
μῆς, ἀπίσας καλῶς εἶρη. Ἐπι, τῶν ἡμετέρων
ἰδιωτῶν, οὐ μὲν δ' ἄρκαῶς, οὐ δ' ἀπικῶς,
ἄλλης αἰολικῶς, ἑτέρας ἰωνικῶς, πρὸς τῆς
διε καὶ κρινῶς, φθεγγομένων ἀρήσει πῆς. Σὺ γ-
γνωθὶ πίνω, ἀνδρῶν ἀρετῆ: καὶ μή με τῆ ψυ-
χρῆ καταψήφισε, ἐν τῷ αὐτῇ φερίῃ καὶ χιό-
νι γαφύτων.

Ἐν πατριαρχίῳ τῆ Βυζαντίῃ.

Συμεῶν Καβάσιλας, ἐκ πόλεως Ἀκαρ-
νανίας τῆς ἐλλάδος.

16. ΚΥΡΙΩ ΘΕΟΔΟΣΙΩ ΤΩ ΖΥ-
γομαλῆ, ἐελτίσω καὶ λογιωπέτῳ ἀνδρὶ
τῆς μεγάλης τῆς πατριαρχείας ἐκ
κλησίας ἐν τῇ Κωνσταντίνῃ
πρωτονοταρίῳ, τῷ
Φιλτάτῳ.

Ἐν χριστῷ χαίρειν.

Ὅστω ἐμοὶ χαρῶν, ἢ εἰς ἡμετέρας ἀπειλίῃ
καὶ ἡ καγ', ἢ τῷ ἀγίῳ Γεωργίῳ πατρὶ ἡμῶν ἐπώ-
νυμ, πρὸς ἐξέλιπον: γνοίης ἀνδρὶ ἐν τῇ εἰ: ὅτι πῆ
ἡός μοι, ἐκ τῆς ἀγαπῆς με συζύγῃ κατὰ
ἐλπίης, τῇ προτεράει τῆς κ'. τεχθεῖς, αὐτῇ τῇ
κ': εἰς τῆν χριστῶν ἡμῶν ἐβαπτισθή: ὅμ' ἔπι τῷ
Φιλτάτῳ σῆ ὀνόματι, Θεοδόσιου ἐκάλεσται:
Παλχερίας, τριετῆς παιδὸς, σωμύλης καὶ
ἡδίστης Σουηβίδ' (ἐγὼ δ' ἐ, τῆς Φραγκωνί-
ας γέννημα) ἀδελφῶν: καὶ τῆνικαῦτα, καὶ τὰ
ὑμέτερον πρὸς ἡμᾶς ἡμῶν δ' εὖρο Διακο-
μιαθῶν, τῇ καγ'. ἐμοὶ ἐνεχελεσθή: πρὸς αἰ,
βραχέειά μοι ἀπέκλεισεν ὡς δ' ἐ.

Τῶν δ' ἐνεκα τῆς σῆς πολυαλαίας καὶ πο-
λυπόνῃ

πίσι, ἐπῶ πολλῆ, ἐπῶ ῥωμῆικῃ κείσι. Item, pro σὺ
(tu) σῆ: ἐ pro πορδία (proficere, vade) σῆζε: ἐ
pro λύτραν (libra, oripor) λύτραν. Quos ceteri
Græcia incola, in plerisque bene loquentes, om-
nino Barbaros appellant, eosque abominantur.
Itaque planè contrà, quàm politissimorum vete-
rum Atheniensium, hodierna se Athenis
lingua habet.

At Thessalonica, Byzantijs, & in Pelopon-
neso, in reliquisque Græcia, inuenias quosdam:
qui rectè hodierna vulgari lingua loquantur,
sicut veteres locuti sunt. Nam hos etiam, vul-
garè ita in plerisque, maximè comædijs, ut nos,
protulisse inuenimus. Quocirca, non cum bar-
barie mistam, sed vulgarem, seu popularem
Græcorum, eâ nominaueris: licet nonnulla Bar-
bara diæctiones (ut mensium nomina, è sermo-
ne Latino) irrepserint. Hæc quidem,
hoc semodo habet. Tu verò, si unam illa-
rum Diæctorum, & solam, quam nos, didi-
ceris: ceteras omnes facile intellexeris. Insuper
nostrarum Idiotarum, alios Doricè, alios Atti-
cè, quosdam Æolicè, nonnullos Ionicè, com-
muni denique lingua alios, loquentes audias.
Vale, vir optime: ne frigiditatem huius Episto-
læ, in tanto rigore & niue scripta, aspernare.
Scripta in domicilio Patriarchæ, Constantino-
poli.

Symeon Cabasilas, ex ciuitate Gra-
cia Acarnania.

OPTIMO ET DOCTISSIMO XIX.
uירו, D. Theodosio Zygomalæ: magnæ Pa-
triarchicæ in Constantinii urbe Ecclesiæ
Protonotario suo colendo S. per
Christum.

Quantum mihi gaudium vicesimus Apri-
lis, & tertius ab eo, apud nos S. Georgio ascri-
ptus, dies attulerit: ex hoc intelligere potes:
quod & filius mihi, è chara mea uxore, deci-
mo nono illius Mensis natus, ipso vicesimo die
in nomen Christi baptizatus fuit: quem tuo
amicissimo nomine Theodosium appellauit:
Pulcheria, trime hilarula & lepida Suenula
(mei verò natales, ad Franconiam pertinent)
fraterculum: & eodem tempore, vestra exo-
ptata litera huc allata, mihi vicesimo tertio A-
prilis reddita, sunt: ad quas breuiter sic re-
spondeo,

Silentium istud tuum, quò tempore longinquâ
labo-

Gaudium
meum.

λυπόντες δόποδ' ημίας, τῆς κατὰ τὸν πῆλ' ἐξαρχί-
 ας συκκρόν, λίαν μοι μακρὰν γυνομόνω σπα-
 πῶ, πάσης ἐγκλήσεως ἀφίημι μόνον ἐὰν συχ-
 νάτητι ἔπι σπάλσεως, ἀντιστήκωσιν μεταπῶτα
 ποιῆσαι ἀξιώσεως: ὁ σφόδρα πῶρα καλῶ, ὅπῃ
 πάλιν ὑποθέσιν ἔχεις τῆ δ' ἄφρανευ με (ἔ-
 ποτε γὰρ μοι, ὡς τοῖς ἐρωπ, λαβῆς ἐν δ' εἰα, τῆ
 σωτυχίῃ τῶ Φιλῆμνίῳ) ἐὰν τῶν ὁδοιπορί-
 ας τῶν τῶν (ἀνὰ πῆλ' κυκλάδ' αἰς, καὶ μέρος
 ἀσίας, γυνομόνω) καὶ, ὅσοι σήμερον ἀξία ση-
 μείωσας ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις (ὅπως τὰ τῶν
 ἐκκλησιῶν, ἐν ῥόδῳ, ἐν Κύπρῳ, ἐν χίῳ, ἐν Εὐ-
 βοίᾳ, ἐν Λέσβῳ, καὶ ἀλλὰ χῆ, ἔχει: τίνες ἐκεί-
 νων ἀνδρες λόγιοι, καὶ ἱεροὶ ποσὶ τῶν: ποῖαι ἁγο-
 λαὶ καὶ παιδ' ἀθήρια) ἀβιηγήσασθαι θελή-
 σης. Διῦασαι δ' ἐ, ὡς λογίωται ὁ ἀνὴρ, καὶ
 πρᾶγμα σὺ ἐν τριβῆς, ἡ χαλεπῶς: Εὐρωκα
 νέως, γράμμα τῆ Ἀλεξάνδρου πάπῃ καὶ
 πατριάρχῃ, καὶ ἰωαχίμῃ: ὅτι τῶν παρ-
 ἡμῶν κομητῶν Ἰππὶ φανῆ τῶ α' φξ' α', ἔπει-
 δ' ὡκε: μαρτυρῶν, αὐτῶν ἐν τῆ ἱερῶν ἀλήμ, καὶ ἐν
 τῶ Σινάῳ ὄρει, Ἰππὶ θεωρία τῶν ἀγίων τό-
 πων γυνοῦσαι: καὶ λίαν ἐτέρφθῃ τῆ χερσὶ
 τῆ ὑπογράψαντ ὁ πατριάρχῃ. Εἰθε δ' ἡ,
 καὶ τῶν τῆ Ἀντιοχείας; καὶ τῆ Ἱεροσολυμίτῃ, ἰ-
 δεῖ μοι γυνοῦσαι: ἡ γὰρ τῆς αὐτῆς ὁρθῶς ποσὶ
 φωνῆν τίτλῃς εἰδέναι. Ταῦτά μοι πάντα
 φιλήτη καὶ πρῶτα κεφαλῆ, Ἰππὶ ἀλλεῖν ἀξίω-
 σον: καὶ σήμανε, τί ἂν καὶ γὰ σοι φίλου πρῶτον
 διωαίμην.

Τὸν Νύσσης εἰς τὸ ὑπερεχικόν ἄσμα, καὶ
 νῆ μάλα ἀσπασίως δεξόμεθα: καὶ γὰρ ἰδίᾳ,
 πῆς τῶν παρ' ὑμῶν Ἰππὶ σοφία ὀνομασμέ-
 νων Ἰππὶ σπυλάς, σὲ πρῶτον ἔχοντ, καὶ εἰ τι ἄλ-
 λο: ὡν σὺ τε, καὶ ὁ κύριος ὁ Γερλάχιος, ἐλ-
 πῶ ἰδεῖ μοι πεποικηκατον. Ἐπὶ δ' ἐ; Ὀσεβῆ καὶ
 φιλόσερον, ὡς ποσὶς τέκνα καὶ ἀδελφῆς,
 ποσὶς τῆ ἡμέτερα, ὅ τῶ ἀγνώπτῳ πεποικ-
 φασιν; ἀποῖεσιν ἀχόμεθα: καὶ σὺ γε,
 ὡς σοφὸς καὶ δεξιὸς ἀνὴρ, εὐ ποσὶ βίβαζε τὸ
 πρᾶγμα, ὡς ἐλπίζομεν. Μεγάλοι μὲν, οἱ ἄ-
 γιοι ἀνδρωποι: καὶ πᾶμπολλὰ τῶν ἐκκλησι-
 ῶν χριστὸ καλὰ πεποικηκότες: καὶ, κατ' ὁ-
 πόσον πῆς θεοῶν ὄψεσις ἐπιτρέχασιν γρα-
 φαῖς, δόποδ' ἐκτέοι: πᾶλλῃ; πᾶσαν τῶν πι-
 μῶν, τῶ σωτήρι; καὶ τοῖς θεοῦ πᾶλῃρεσι
 ποσὶ φήτας καὶ δόποδ' ὀλοῖς, δόπονέμωμεν.
 Ἐῖεν.

Νῦν δ' αὖ, τὸν καλὸν Γερλάχιον ἐμα-
 τῶ ἀχομεν: ἵνα τῆς αὐτῆς πρῶ ὑμῶν γλυκυ-
 τῆς ὁλοήμερου διηγήσεως ἐμφόρηθῶ: δ' αἰ-
 νύμεν.

laboriosamq̄, tempore legationis tuæ peregrini-
 nationem, usus fuisti: licet mihi nimis longum
 visum fuerit: tamen excusatum habeo, nec
 reprehendo: modo crebritate seripcionis, post-
 hac compensare digneris: id quod vehemens-
 ter à te peto. Vbi rursus argumentum tibi
 inpetit exhilarandi mei (sicut enim ama-
 toribus, nūquam occasio, aut ansa, desit, con-
 ueniendæ suæ charæ puella: ita nec mihi, quò
 minus identidem tecum, ut cum meo amicis-
 simo, agam) si profectiōnem istam tuam (in Cy-
 clades, & partem Asiæ) & omnia illa, quæ no-
 iatu digna nōstro tempore illis in locis sunt
 (de Ecclesiis Rhodi, Cypri, Chij, Eubœæ, Les-
 bi, & alibi: & quīnam illic viri docti sint, sa-
 crovūq̄ Antistites: quales uem scholæ, quæ in-
 stitutio) recensere uelis. Poteris autem id,
 ut doctissimus uir, & in rebus exercitatissi-
 mus, haud difficulter. Vidi nuper Scriptum
 Alexandrini Papæ & Patriarchæ, D. Ioachimi:
 quòd is cui dam nostrati illustri comiti, ἀ-
 πο τοῦ σ. δedit: quò testatur, eum, tum Hiero-
 solyma, tum in monte Sinao, ob uisenda loca
 sancta fuisse: ac mirificè manū Patriarchæ, qui
 subscripserat, detectatus sum. Optarim itaq̄
 mihi etiam Antiochiensis, & Hierosolymita-
 ni contingere uidentam: aut me titulos sal-
 tem eorum, quibus rectè appellentur, scire.
 Hæc omnia tu mihi, colende amice, pscribere
 dignator: & quid ego inuicem tibi gratificari
 possim, significato.

Nyssaensis commentarium in excellens il-
 lud Canticum, gratissimo animo communiter
 accipiemus: & scorsim ego, quas missurus es;
 doctrinæ sapientiæq̄ laude celebrium istic uir-
 torum, Epistolas: ac, si quid aliud unà de quib.
 & tu, & Gerlachius noster, mihi spem fecistis.
 Præterea, piam, charitatisq̄ plenam, tanquā
 ad filios & fratres, responsionem ad illa nostra
 quæ S. Patriarcha misimus, optamus: tuq̄, ut
 uir sapiens, dexteritate tua promoue ita bene
 negotium, sicut speramus. Magnificè quidem
 de sanctis hominibus sentiendum: plurima eò-
 rum, & egregia, in Ecclesiam Christi prome-
 ritai &, in quantum diuinitus inspiratis con-
 sentanea dicunt Scripturis, recipiendi. Interim
 tamen, omnis honos, omnis prærogatiua, ipse
 conseruatori, & diuino afflatu plenis Prophe-
 tis Apostolisq̄ tribuenda.

Nūciā charū mihi Gerlachij restitui opto:
 ut dulcissima eius de uobis narrationes, sit li-

Longum si-
 lentium i-
 piē crebri-
 tate litera-
 rum com-
 penset.
 Materia de
 qua scribat

Patriarchæ
 tres.

Scripta ex-
 pediamus
 ab ipso.

Gerlachij
 desiderium

νύμειν ὅιονει, κατὰ τὴν τῆ ῥοδ' ἰεσ Απολλωνίεσ Φινέα.

ἀρπυιέωσ, οἷόν τ' ἐσ ἀνείρωσι θυμὸν ἰαί-
νωμ.

Καλὸν ἄλλοι, τ' ἄνταυδρωμ, ἠγαθὸν Διφ-
δοχομ, αὐτὸν τὸν Φίλον Σκεικῆρου Σολομῶν-
τα (καὶ αὐτὸν τῆσ ἡμετέρωσ ἀκαδημίασ καὶ
Διφπειβῆσ τρέφωμ) ὑμῖν ᾧδρωστίθωμαι κα-
τὰ δυνάμειν. Ἀντασ ἀζοντάσ τὴν τιμιότη-
τα, οἱ παρ ἡμῖν ἰεροδιδάσκαλοσ (οἷσ παρ σέ,
παρ σέσ με, γράμματα ἀέγνωμ) καὶ παρ Φι-
λικῶσ ὁ κύριε Θεοδώρητ, ὁ Σνεσ Φρι-
μάλια Φιλέλλη καὶ αὐτὸσ ὦμ: καὶ ἄλλοι τοσ
ποτηρητῆσ τῆσ Καγκέλλαρωσ ἡμῶμ, ἐπὶ δασοδη-
μῶντ. Ἀντασ ἀζετῶσ τὸ ἀξίωμα, καὶ ὁ
τῶμ ὀμηροθγκυδιδέωμ μεσ Φοιτητῶμ χερὸσ,
μεθ' ἧσ προσήκει αἰδέσθ.

Πρὸσ τὸ, ὅπωσ αὐτὸν μεσ ἐλατῆοίσ, ἐμὲ δ'
ἀνάξιον ὑπερεπαίνεοίσ, δασοκρίνεσ μεσ τὸ:

Τυδέιδη, μήτ' ἄρ με μάλ' αἶνεε, μήτ' ἐπι-
νεῖκε.

Καὶ μέγασ Ἀβροάμ, γῆ καὶ σποδὸσ
ἐμμεσ εἶπεσ.

Εγὼ δ' ὁ παπεινὸσ, τὴν σὶω λογιότητα καὶ
ἀρετῶν, σπλέοσ τῶμ ὦμ καὶ τὴν ὑμέτερωσ πα-
τα, ἐμαυτῶ, καὶ τοῖσ ἡοῖσ μεσ, θησ αὐρῆζω.

Ἐρῶσ, ἀγαπητὸν κύριε Θεοδόσιε: συγγνώ-
μω τε τῆσ ἀγροκίασ, καὶ τῶσ φορτικῶ μεσ, νέμεσ,
χαρτὰ ἀντεπίσειλον. Ἀπὸ τυβίγγησ, τῆσ κ' μὴ
ἦοσ ἰσνίεσ, ἐτεσ εφσ.

Τῆσ κ' τῆσ ἐγγίσεσ Δεκεβέρωσ, ἐντεῦθεν εἰσ
τὴν ἀμείνω ζωῶν ἐξεδήμησεν ὁ ἀγαπητὸσ μεσ
πενθερὸσ, κύριε Οὐρβανὸσ, ὀλίγωσ δ' εἰμ ἐνε-
νηκόντῆσ γασόμεσ. Ὁ δ' ἐσὸσ ἀγαπητὸσ
πατήρ, μακροβιώτεροσ εἶη.

ὁ τῆσ λογιότητοσ σέσ σθεθυμότηατ.

Μαρτῖνοσ Κρῦσι.

κ'. D. PATRIARCHAE EPISTO-
la. Inscriptio exterior.

τῶσ σφωπέτωσ κυρῶ Μαρτῖνω τῶσ Κρῦσιωσ
διδασκάλω ἀρίστω γλωσσῶμ
ἐκατέρωμ.

Interior.

† Περεμίασ ἐλέω θεῶσ ἀρχιεπίσκοποσ Κων-
σταντινῆσ πόλεωσ, νέασ ῥώμησ, καὶ οἰκ-
μενικὸσ πατριάρχησ.

† Σπασδαίοτατε καὶ λογιώτατε κύριε Μαρ-
τῖνε Κρῦσιε: ἐν τυβίγγησ, τῆσ ἐλλάδ' καὶ τῆσ
λατινίδ' ὀφωῆσ καὶ σφῖασ δ' ἰδ' ἀσκαλε:
εἶησ

cet totos duratura dies, ad satietatem usq; im-
pleat: epulans sicut ille apud Apollonium Rho-
dium Phineus:

ingluuiemq; replens, uelut inter somnis, raptim.

Rursus, qui in locum eius succedit, charum
Solomonem Schuueigkerum (antehac ipsum
quos, Academiae disciplinae, nostra alumnū)
uobis quam diligentissimè commendo. Salu-
tant vicissim praestantiam tuam, nostri rerum
sacrarum Doctores (quibus tuas ad me literas
recitauit) praesertim D. D. Theodoricus Snep-
phius, amatissimè: qui & ipse Graecis valde de-
lectatur: ac nunc vicariam operam pro Can-
cellario, nostro adhuc absente, praestat. Resalu-
tat quoq; D. tuam, in corū in Homero & Thu-
cydide Discipulorum coetus, eā, qua debet, re-
uerentia.

Ad illud verò, quo te extenuas, me autem
extollis, sic respondeo:

Tydide, nec lauda, nec reprehende, nimis me.

Et magnus teiram ac cinerem se ait esse Abrahamus.

Contra, ego paruius, tuam eruditionem &
virtutem maximi aestimo: ac, quae a vobis ac-
cipio, mihi, meoq; pueris, diligenter asseruo.

Vale, colende D. Theodosi: rusticae, impor-
tunitati meae ignoscens, ea rescribe, quibus me
exhilaras. Tybinga: XXVII, Iunij anno CIO
IO LXXIIX.

Die XXIX. proximi Decemb. ex hac misera
vita, ad meliorem illam emigravit, dilectus
meus socer Urbanus, propemodum nonaginta
natus annos. Plures verò chara patri tuo an-
ni adijciantur.

Praestantia T.

in seruire paratiss.

Martinus Crusius.

PATRIARCHICA EPISTOLA.

XX.

extra.

Docto viro Martino Crusio, utriusq;
linguae Praeceptor.

Extra.

Hieremias misericordia Dei Archiepiscopus
Constantinop. nouae Romae, & Oecume-
nicus Patriarcha.

Studiosissime Martine Crusi, Tybingae Do-
ctor Graecae Latinae, linguae ac sapientiae: pro-
specta tibi si valetudo, diuina gratia protecto.

Cicm

Argonaut.

Schueigke
ri commen-
datio.

A nostris
salutatio.

Iliad. ro.
Genos. 18.

Aduersus
laudatōes
ab ipso.

Beneuolen-
tia eius.

ξεναντίας τυχίῃ, εἰ καὶ διηρήμενοι τοῖς σώ-
μασιν ἐσόμεθα ἡνωμένοι πάλιν, σὺν θεῷ, τοῖς
πνεύμασι: καὶ μὲν θάνατον δ', ἀνείποιμι: ὅπερ
τῆς ἀνυποκρίτης καὶ καθαρᾶς φιλίας ἐστὶ τὸ
ἰδιαιτέρον. Ἀλλὰ, πῶς ἐμὲ τῶν ἄλλων.

Περὶ δὲ σφῶν (πῶς σαυτῶν, φημί: καὶ τῶν
θεολογικῶν πέντε ἀνδρῶν, Ἰακώβου τῶν ἀνδρῶν,
τῶν μεγάλων Καγκελαρίων) τί ἄλλο, διχαρι-
στῶν φαίλω: ἢ ὅτι πᾶσαν συλλαβόντες ἀμ-
φῶ, καὶ παντοῖαν, τὴν ἀρετῶν: ταμῆιον, εἰπε-
οικηθῆλον, γενναῖον τῶν δ' ὠρεῶν καὶ χαρῶν
τῶν ἀγίων πνεύματι; Παρέχετε γὰρ
ἀμφοτέρω τὰς αἰτήσεις πᾶσι, τοῖς δ' ἐμοῖς,
ἐπὶ ἀγαθῶν. Καὶ γὰρ ἀμφὼ εἰδ' ὅτι ἠδύστε
ὑπὸ τῆς θείας ἐλάμψεως, εἰς πᾶν ἔργον ἀ-
γαθὸν ἐστὶν ἐτοιμῶ: καὶ εἰδ' ὅτι τὴν ἐν ἡμῶν
ᾧ δ' ἐβραχύτατα ἀγαθὰ ἐξείραμεν, καὶ κατα-
σέφειν ἐπαίνοις, τῆν δὲ αἰνῶν ἐμῶν καλο-
κέρμηθια. Χάρις τοίνυν ἀμφοῖν τῆς ἀρετῆς,
εἴτε καλοκάρδια καὶ ἐλπίθερότητα ὑ-
μῶν, τοσαύτης χάρις καὶ διχαριστία ἀμφοῖν
εἴτε καλοκάρδια καὶ ἐλπίθερότητα ὑ-
μῶν, τοσαύτης χάρις καὶ διχαριστία ἀμφοῖν
εἴτε καλοκάρδια καὶ ἐλπίθερότητα ὑ-
μῶν, τοσαύτης χάρις καὶ διχαριστία ἀμφοῖν
εἴτε καλοκάρδια καὶ ἐλπίθερότητα ὑ-
μῶν, τοσαύτης χάρις καὶ διχαριστία ἀμφοῖν
εἴτε καλοκάρδια καὶ ἐλπίθερότητα ὑ-
μῶν, τοσαύτης χάρις καὶ διχαριστία ἀμφοῖν

Ο παναγιώτατος ἡμῶν αὐθιχῆς καὶ δε-
σπότης, ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, ἐπέχεσ-
ται κυρίως τῶν θεῶν, ὑπὲρ ὑγείας, καὶ τῆς σωτη-
ρίας ὑμῶν: χάριτας πλείστας καὶ ἡμετερί-
της αὐτῶν ὁμολογῶν καὶ ἀμφοῖν: εἴτε καλοκάρ-
δια καὶ ἐλπίθερότητα ὑμῶν, τοσαύτης χάρις
καὶ διχαριστία ἀμφοῖν.

Απὸ κοινῆς ἀντιπνεύματι, μαίης ὑπερῆ, ἀφ' οἷο.
Πέμπω τῆ αὐθιχῆς πρὸς τὴν παρῶν, μὲν
τῶν κυρίων Στεφάνου, μίκρ' ἄλλα ἐγγραφα ποι-
κίλαι: καὶ διορθώσας, ἀντιβολῶ. Γράψου
δ' ἀντεπιστῶν, εἰ ἀρέσκῃ σοι: καὶ ἐπιπέμψο-
μεν φιλικῶς, καὶ ἀόκνως.

Ὅτις δ' ἔλθῃ ἰωάννης ἐγγραφα.

κβ'. † ΤΩ ΣΟΦΩΤΑΤΩ κυρίω μαρτίνω τῶ
Κρησίω, διδασκάλω ἐκατέρω γλωσσῶν
ἀρίστω, ἐμοὶ δ' ἐσβασμιωτάτῳ, δι
ὃ ἔχει μάθησι:
ἀπὸ κοινῆς ἀντιπνεύματι εἰς τύβιγγαν
ἰσχυρῶς.
Εἰ κυρίω χαίρειν.
Εἰ μὴ ὁ πᾶν καλὸς καὶ σφόδρος, κοινὸς φίλος, κύριος Στέφανος, νῦν πρὸς ὑμᾶς
ἐγγραφῶν ἐκείνη: πολλῶν αὐτῶν εἰδήθη λόγων. Ἐπεὶ δ' ἐαυτὸς ἤδη ἐρχεται: καὶ ἡ ἐμὴ ψυ-
χή

nos, etiam si nunc corporibus disjuncti erimus:
rursus tamen spiritu, Deo iuvante, contunētos
fore: & quidem post mortem etiam, sicut non
dubito: id quod non simulata, sed vera amici-
tia, maximè proprium est. Sed de hoc, haēte-
nus tantum.

De duobus uerò vobis (de te, inquam: & de
summo Theologo, Iacobo Andrea, magno Can-
cellario) quid aliud, gratias agens, dicam: nisi
illud, vos, quamvis virtutem complexos, pe-
nè & habitationem esse gratia & donorum
Spiritus sancti? Exhibetis enim indigentibus
bona, quae à vobis petuntur. Ambo namq; diui-
na illuminatione conformati, ad omne opus
bonum estis parati. Soletis minima bona, quae
hic in nobis sunt, extollere, & celebrare: inte-
rim vos inuicem vestra commendante bonità-
te. Gratias igitur utriusq; vestrum virtuti &
liberalitati ago. Gratias & habeo, & ago, v-
triq; pro Horologijs: quae mihi, ac filio meo
Theodosio Protonotario, misistis. Centuplam
vobis Dominus gratiam referat. Rogo autem
vos, & oro: ne dedignemini mandare mihi: si
quid sit, in quo pro viribus inservire vobis
queamus. Idenim facere, iam paratus ero,
quam qui paratissimus.

Gratiarum actio pro munusculo

Sanctissimus noster Dominus, Oecumenicus
Patriarcha, Deum pro vestra sanitate & sa-
lute precatur: gratias & ipse magnas vobis, de
tam artificioso & precioso, quod sanitati eius
misistis, agens Horologio. Data Constantinopoli
ultimo die Maij, CIO IO LXXIIX.

D. Patriarchae salutatio.

Mitto in praesentia H. tuae per D. Stephanum
exigua quaedam varij generis scripta: quae emen-
des, rogo. Ac rescribe nobis, num tibi placeat.
Tum & alia mittemus amanter, ac libenter.

H. tuae studios. Ioannes
Zygomalas.

DOCTO VIRO MARTINO CRU-
fio, utriusque linguæ Doctori amico
meo charissimo.

XXII.

E Constantinopoli Tybingam,
Calendis Iunij.
S. in Domino.

Nisi optimus & Doctissimus vir, amicus
noster Stephanus, nunc sibi ad vos redeundū
decreuisset: nullis mihi verbis opus fuisset.
Nunc, quoniam ipse iam istuc properat: meaq;
ani-

Amicus eius erga nos affectus.

ἔχῃ κείται ἐν τῇ αὐτῇ: ὡς ἠνωμένων Φιλία ἀληθινή: τῆτον ἀφίμει λέγειν καὶ ἐφαπλῆν, ἡ δὲ πρὸς ἀπαντας ὑμᾶς ἔγωγε ἔχω ἀγάπην: ἡ δὲ κύριος ὁ Θεὸς διατηρήσειν: ὡς ἵπτι Θεμελίω ἀρετῆς ἰδρυμένη ἀσφαλές ἐστι. Τὸν σοφώτατον Θεολόγον, κύριον μὲν, κύριον Καγκυλάριον, καὶ πάντας τῶν λοιπῶν σοφωτάτων ἀνδρῶν, ἐν κυρίῳ ἀσπάζομαι: καὶ ὑποχρῆσθαι, ὡς ὑμῶν καὶ ἐπὶ ὑπηρετήσῃ ἐν παντὶ θέλω ζητήματα ὑμῶν. Ο παναγιώτατος πατριάρχης εὐχεταί, ὑμῶν δὲ τοῦ Θεοῦ δόξῃ δόξῃ πατρὶ ἀρετῆς, καὶ σωτηρίῳ. Καὶ αὐτὸς μὲν ὑμῶν πέμπει ὑφάπλωμα καλὸν καὶ ὠραῖον, καὶ ἄλλα δῶρα τινά. Εγὼ δὲ σοι, βιβλία δύο: τὸ εἰς τὸ ἄσμα: καὶ ἕτερον, κεφαλαίω δῶς περιέχον τινά, ὡς οἶμαι, λόγῳ ἀξία, ἐκ τῆς γραφῆς πάντα. Καὶ ὑφαντὸν τι δαίδαλον: ὃ γίνεται, τὸ ἐπαύρι, εἰ θέλετον, τῆ ἑτέρας ὑφάπλωμα τῷ. Ἄν δὲ γε καὶ εἰς ἄλλου τινὰ χρεία βιβληθίου: ἡ δὲ ὡς δόξῃ σοι χρῆσιμον. Ἡνάγκασαι πρὸς ἐπὶ (ὡς μαρτυρήσει σοι ὁ ἀψευδῆς μάρτυς, καὶ κοινὸς φίλος τῷ, κύριον Στέφανον) καὶ ἔρχονται σοι βιβλία παλαιά, ὅσα ὄρεσθαι. Ἐξ ὧν εἰ τυπωθῆναι ἀναγκάσης τὸ τῆ Κεραμείας Θεολογικῶν: πᾶν κεφαλαίω δὲ τὰ τῆς γραφῆς: ὡς, τὸ Λεμωνάριον, τὸν ὀκτῆρον: καὶ τὸν Μανασσιῶν: καὶ εἰ πᾶσι ὠραῖον, καὶ μὴ ἐν τύπῳ: χάρμην μετὰ τῶν Γραικοῖ σοι ὁμολογήσῃ: καὶ ὁ παναγιώτατος πρὸς ἐπὶ. Ὁς ἀξιοῖ ὑμᾶς, ἐκ τῶν Θεολογικῶν, τῶν τετυπωμένων, καὶ τῶν ἰσραηλῶν: καὶ εἰ πᾶσι τῶν φιλοσόφων (ὡς τὰς ἐξηγήσεις, τὰς περὶ ψυχῆς) πέμπειν αὐτῶν: καὶ αὐτὸς, ἀξιοῖ τῆς ἀμοιβῆς ἐκτελέτης. Ἐπρόσπε, πέμπεις καὶ μέλισσαν Ἀντωνίου μοναχῆ. Ὡς γὰρ ὑμεῖς, καλῶς ποιῶντες, τὰ πάλαι ποσθεῖτε: ἔτω καὶ ἡμεῖς, τὰ νέα, καὶ ἐν τύπῳ, πρὸς τῆς ἐνεκα. Περὶ τῆ ὠρολογίας, καὶ πάλιν καὶ πολλὰς διαχαρῆσῃ ἀμφοῖν: ὃ, τῶν πρῶτον τῶν μοι ἔχω, καὶ ἀραπῆτῶν.

Μερόντος μὲν μὲν ἔμ ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ ἐμῆ: πρὸς φερέ μοι, καὶ γραφῆ, ἀξιοῖ πᾶν κατεθύμῳ σοι, καὶ τῶν σῶν φίλων ἵνα δὴ ἐπιπληρώσω, ὡς δὲ αὐτῶν μοι. Αὐτὸν δὲ σε, ὡς φῶς τῶν αὐτῶν, καὶ κοινὸν (εἰπεῖν) διδάσκων λόγον χρῆσιμώτατον, εὐχόμεν κατὰ τῶν ποιητῶν:

δὴρὸν εὐζώειν, καὶ ὄραμ φάσῃ ἠελίοιο,
ὄλβιου εἶνι σοφοῖς: καὶ γῆρα ἔδ' ὀνικέ-
δαι.

anima, in ipsius anima habitat: ut qui vera coniuncti sumus amicitia: huic ego committo, ut dicat & explicet meam erga vos omnes charitatem, quanta sit: quæ precor, etiam conseruet Deus nosset: ut fundamento innixam virtutis firmissimo.

Sapientissimum Theologum, Dominum meum Cancellarium, reliquosque istuc sapientia prestantissimos viros omnes, in Domino saluere iubeo: meamque ipsis operam ac studium, in quaestis rerum diuinarum quaestione, posthac etiam promptè polliceor.

Santissimus Patriarcha vobis à deo dari optat: quicquid bonum & salutare sit. Mittit ipse ad vos pulchrum, & spectatu dignum, purpurei coloris caputem, unà cum alijs muneribus. Ego verò, duos tibi codices: unum, in quo explicatio cantici: alterum, locorum communium, seu præcipuorum capitum, ex S. literis. Textile item quiddam, vario opere elaboratum: quod alteri illi, de quo dixi, capiti, tegumento esse potest. Quanquam si ad alium usum conuertere volueris: utere sanè, ut libuerit.

Ad hæc, dedi operam, haud parum sudans sicut ex verace teste, amico nostro Stephano, cognosces) ut tibi veniant codices antiqui, quantum eorum inueniri potuit. De quibus si excudenda curaueris, Ceramei Theologicum opus: & capita summasque scriptura: in quo genere, & Limonarium, & Oclæchus sunt: si ite Manassen, & similia alia pulchra, nondum typis edita: magnam tibi gratiam habebunt Greci: nec non, ipse etiam Santissimus. Rogat is vos, ut sibi excusa Theolog. volumina, et historica: & si quid ex philosophis præclari sit (ut commentationes in libros de anima) mittatis: pro quibus ipse gratiam referre poterit, & volet. Mitte præterea Melissa Antonij Monachi.

Quod enim vos rectè facitis, ut antiquos libros quaeratis: idem in nobis reprehendi non debet: qui recens, & typis publicatos, consulendi studijs nostris causa appetimus. De Hordologio, iterum iterumque, gratias ago utriusque: quod inter ea, quæ apud me in pretio & honore sunt, habeo.

Quando igitur in promissione mea erga maneo: pete à me, quæso, quicquid animo tuo arriserit, & amicorum tuorum. De his enim satisfaciam tibi, quoad eius à me fieri poterit. Te aut ipsam, ut dixi, inuis, & communem (ut ita dicam) præceptorem vislem optor

Salutat nos-
stros,

Patriarchæ
& ipsius
munera.

Libros ma-
nusc. ipse
mittit.

Excusos ul-
cissim, no-
mine Patrl
archæ petit

Promissio
& precatio

& superare diu bene, & alma uescier aura,
conspicuum Doctis longamque uidere senectam.

Εὐρώσῃ, σεβασμιώτατε: προσαιγοῦσθω μοι καὶ
σὺ σὺς παρ' αὐτοῦ τῆς φοιτητῆς, καὶ ἐμοὶ πο
θεινότητες.

Ἀπὸ Κωνσταντινῆ πόλεως ἰγνίω α.α.φ.ο.η.
Θεοδόσιος, πρωτονοτάριος τῆς ἐκκλησίας
Κωνσταντινῆ πόλεως, ὁ ζυγομαλάς, καὶ φίλος
ὑμῶν.

Ἐξ ἀθηνῶν, φιλιτάτων σοι, μαρσύρια δύο,
πέμψθησάν μοι, δ' ἐξαιό μοι δὲ μισθῶς: καὶ λημ
νίας γῆς μέρη: ἐξ ἧς, καὶ ἀγγεῖου ὠραίου: καὶ
ἄλλα πινά, εἰ καὶ μὴ μεγάλα καὶ ἀξία, ἀλλ' ἔν
φιλικῶς σύμβολα.

*HVIC EPISTOLAE inclusa erat
Schedula, in qua sequentia.*

Γρηγορίῳ τῷ θεολόγῳ, ἀπαντα.
Βασίλειῳ τῷ μεγάλῳ ἀπαιτή.
Τὰ πανάγια Ἐπιφάνειῳ, καὶ ἀγκυρωτῆς.
Εὐσεβίῳ τῷ παμφίλῳ, καὶ τῶν ἄλλων, πρὸς ἐκ
κλησιαστικῆς ἰστορίας.

Σωκράτῳ.
ἢ λεγομένη μελέσια Ἀδωνίῳ μοναχῷ.
Διλιανῷ ποικίλης ἰστορίας.
Ἰσίνῳ μάρτυρ.
Διονυσίῳ ἀρεοπαγίτῳ, τῆς φλωρεντ.

Εὐελπίδῳ, μετὰ τῶν ὁολίω, τῆς βασι
λείας.
Συμφωνίῳ τῆς θείας γραφῆς, τῆς βασι
λείας.

Αετίῳ καὶ παύλῳ, τῶν ἰατρῶν, καὶ Διοσκορί
δῳ.
Καὶ εἰς τὸ γ'. βιβλία τῷ Δεμοτίλῳ πρὸς
ψυχῆς, ἐξηγήσεις.

Additum manu Theodosij: τῷ τῷ μοι ἐδόθη
παρὰ τῷ οἰκιστῆ ἀνθρώπῳ Ἐπατριάρχῳ τῷ
πινακίδιῳ: ὡμ χεῖρῶν, τῷ παρ' αὐτῶν αὐτῶν
χάρι, καὶ αὐτῶν ἐνεκα.

κγ'. ΤΩ ΟΣΙΩΤΑΤΩ ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝ
δρηνῷ πατριάρχῳ Ἐπιτροπῶν, κυρίῳ
Ματθαιῶ, εἰς Κωνσταντι
νῆ πόλει.

Ἐν χριστῷ εὖ πράξιμι.
Συχνὰ ἐγκωμιά, ἄλλων τῶν ὁσίων καὶ Ἐπι
τήμων ἀνδρῶν ἐλλήνων, καὶ δὴ ἔχ' ἠκίστα τῆς
σῆς ὁσιότητος, ἐγνωρίσθην: ἐξ ὧν μοι ὁ ἀγα
πητός με Γερλάχιος ἐπέσειλεν ἔχ' ἀπαξ.
Διὸ, κατὰ τὴν φιλελληλίαν μου, καὶ πρὸς ἀ
γαθῶς φιλοχρίστους τῶν ἐλλήνων πηλῶ, ἐκέ
τη κατέχειν ἐμαυτὸν ἠδυνήθην: τῷ μὴ
προσφωνήσαι σε τῇ ὁσιότητι; μεθ' ἧς ὁ
φείλω αἰδέσθαι. Σὺ ἔν, τίμιε κύριε, ἐπειδὴ κα
τὰ τὸν ἀπόστολὸν ἠ ἀγάπη χριστοῦ ἐστὶν ἡ
ἐμῆ

Vale, amice colende meoq, nomine tuos quoq, studiosos Discipulos saluta, mihi desideratissimos.

*Scripti Constantinopoli calendis Junij, CIO
ID LXXIIX.
Theodosius, Ecclesiae Constantinopolitanae
Proto notarius, Zygomalas, amicus
vester.*

*Mitto tibi marsupia duo, e Charissimis tuis
Athenis, ad me missa: quae benevole accipias,
velim. Mitto terra sigillata bolos aliquos: et
vasculum eiusdem Lemniae terrae fictile pul
chrum: nec non alia quaedam: non magna illa
quidem, et amicitiae symbola.*

Catalogus codicum mittendorum.

- Gregorij Nazianzeni opera, quaecumq, extant.*
- Basilij magni item omnia.*
- Panaria et Anchoratus sermo Epiphaniij.*
- Eusebij, et ceterorum; Ecclesiastica historia: ubi, etiam Socratis.*
- Melissa Antonij Monachi.*
- Aeliani varia Historia.*
- Scripta Iustini martyris.*
- Dionysij Areopagita; Florentiae excusit.*
- Euripidis tragædia, cum Scholijs, Basilea.*
- Concordantia S. literarum; ibidem.*
- Aetij, et Pauli, Dioscoridisq, medicorū scripta*
- Commentarium in tres Aristotelis de anima libros.*
- Data mihi fuit horum voluminum tabella a viro, qui Patriarcha intimus est: quorum indigemus, cum aliorum cognitionis cupidorum; tum ipsius Patriarchae, causa.*

*Catalogus
librorum
mittendorū.*

REVERENDO ALEXANDRINI XXIII.
Patriarchae Vicario, D. Matthæo, Con
stantinopoli degenti.
In Christo S.

*Crebra laudes, cum aliorū reuerendorum, et
insignium Graecae nationis virorum, tum nō in
postremis tuae dignitatis, mihi innotuerunt ex
literis: quas ad me sapius amicus meus Gerla
chius dedit. Quodcirca ego, pro meo erga Gra
ciam amore: et erga bonos, Christi q, amātes.
Gracos honore: nō amplius me cōtinere, potui:
quod minus reuerendam Dignitatem tuam,
qua debeo obseruantia, appellarem. Tu ita
que, reuerende Domine, iam scias ex doctri
na D. Pauli charitatem benignam esse: te quoq,
huic*

*Causae hu
ius scriptio
nis.*

1, Cor. 13.

εμῆ τῆ ἐγχειρήσει καὶ σ' αὐτὸν παρέξεις : ἔδ-
μῖαν ἀλλῶν πάντης αἰτίαν λογιζόμενοι : ἢ
τῶν περὶ ὑμᾶς (ὡμ τῶν) γλώσσαν καὶ παρὰ δ' ἑ-
αυ, ἐγὼ ὁ ἀνάξιτος ; ἐν τῇ τυβιγγιακῇ ἀκα-
δημίᾳ, κατὰ τὸ αὐθιγνὸν δ' οὐδ' ἐν τάλαντον Φυ-
τῶν) ἀγάπῃ καὶ ἀσπιδίω : ὑφ' ἧς καὶ ἀρχι-
θῶν, τῆς πρὸς τὸν παναγώτατον ὑμῶν ἱεροφρ-
χῶν, ὁπιστάσεως κατετόλμησα : καὶ μᾶλλον,
ὅτι ἐπὶ καὶ νῦν, τὰ τῆ μόνον σωτήριον ἡμῶν χρι-
στῶν, ἐν ἀνατολῇ θέρου πᾶσαι ἡκέκην. Οὐδ' ἐν
καὶ ἄλλοι τῶν παρ' ἡμῶν ἱεροδιδασκάλων, ἀ-
φορμῶν λαβόντες : καὶ αὐτοὶ διὰ χριστιανῶ-
τῶν ὑμῶν γνωρίζονται ἠθέλησαν. Καὶ σύ γε
ἔμ, ὁσιώτατε κύριε, πρὸς τὰ ἡμέτερα δυνόικως
ἔχειν ἀξίωσον. Ἐπειδ' ἡ δ' ἐν τῇ ἀγία πνευ-
ματος, ταῦτα σοὶ ὁπιστάτω : τὰ καὶ σὺ παρ-
σει σοὶ : ἐὰν καὶ τῶν σημεριῶν, κύριε θεοδω-
ρητῆ τῆ Σνεπφίου, ἐν τῶν αὐτῶν πρὸς τὸν λαόν,
Τερμάνισι καὶ πλάττωσιν γυνομένην ὁμιλίαν :
ἐγὼ ἐλλείψω, αὐτοῖς τοῖς ῥήμασι, οἷς ὁπίτο-
μῶν αὐτῆς (ὡς πολλὰ ἡδ' ἔτη, εἶωθα) ἐν τῶ
ναῶν ἐπεχυρῶσθαι ; ἐν ταῦθ' οἱ ὑποβάλλω-
μα, ἐπὶ καὶ λίαν βραχέως : ἵνα καὶ τῆ ὀλίγη
τῆ δ' ἐ, τὰ ἡμέτερα σωῖς ἡτέ πως. Ἐχει δ' αὐ-
τολεξέτω.

Πρὸς ἡγεμονικῶν β.

Καὶ ἐν τῶ συμπεληρῶσθαι τῶν ἡμέρων τῆς
πνευματος, καὶ τὰ ἐξ ἧς.

Τὰ δὲ βληθῆναι, εἶπε φίλτεροι εἶναι πᾶ-
φυκται. Οὕτω καὶ ὁ παρὰ δ' ἡσ, μετὰ τῶν
ἐκπῶσιν, τοῖς πρῶτοπλάσις. Καὶ ἡδ' εἰς
αὐτοὶ ἀνθρώποι ἐκομίσαντο αὐτῶν. Ἡμεῖ δ' ἡ
βαβυλωνία πρυγοταοία, εἰς κενὸν ἐπερῶ-
θη τοῖς πάλαι : καὶ μόνον διαπρῶσθαι τῶν
γλωσσῶν εἶπετο. ἡ δ' ἐ τῆς πνευματος, τελ-
εἶληφε διὰ τῶν ἀποστόλων. λέξομεν ἔμ δύο,
τὰ ἐπομῆνα. Πρῶτον. Οἱ μὲν ἐν βαβυλῶνι,
ὅσον ἤνυσαν τὸ ἔργον : οἱ δ' ἀπόστολοι ἤνυσαν.
Τῶν τέτρω αἰτίαν θεωρητέον. Τίς, αὐτῆς ἡ,
ὅτι οὐδ' εἰς ἀνθρώπων, ἢ ἀνθρώπων, εἰς τὸν
θρανὸν οἰκοδομῆν ἐξάγειν δυνατός. Μό-
νον γὰρ, ὁ θρανὸν κατελθὼν, οἷός τε ἐ-
γίνετο : καὶ διὰ μόνων β'. ἀποστόλων, τῶν
ἐκκλησίαν ἐδείματο : ἐκείνον τὸν πύργον,
ἔδ' ἐ πρῶτον, ἢ καὶ πλεονῶν, εἰς τὸν
ἀγειν δυνάσθαι. Οὐδ' οἰκοδομῶν ὁ ἀλη-
θινὸς διὰ χριστῶν ἀποσταλείς, ἐδ' ἰδ' ἄξεσται
ἀποστόλων, ἔτως ὑψυλῶς οἰκοδομῆν, τὸ ἀγι-
ον πνεῦμα. Πῶς γὰρ ἀνὸς τέτρω, τῶν πᾶσων
εἶδ' ἡ.

huic meo facto prestabis benignū. Nec enim a-
liam eius causam esse cogitabis, quam meam
erga vos (quorum linguam & eruditionem,
ego Tybinga in Academia, pro mea indignita-
te, quantum diuino munere possū, profiteor) meā,
inquam, erga vos charitatem, & studiū : quo
etiā in ipso impulsus fui : ut sanctissimo vestro
Patriarchæ scriberem : ac magis inde, quod ad-
huc solius cōseruatoris nostri Christi, in Oriēte
memoriā & cultū usurpari audiuissem. Quæ
res, occasionem alijs quoque factorum mysterio-
rum apud nos Doctōribus dedit : ut suis apud
vos literis innotescere cuperent. Ea propter, tu
etiā, reuerende domine, bene erga nos nostraq;
affectus esse velis. Quoniam autem tunc, cum
hac scriberem, S. Pentecosta dies erat : fortasse
non displicebit tibi : si etiam conciones, quam
Doctōr Theodoricus Sneppsius, hodie in tem-
plo ad populū Germanica lingua prolixè ha-
buit, summam ego Græcè, iisdem verbis, qui-
bus eam pro mea multorum iam annorum cō-
suetudine) raptim ibi excepi, hoc loco subyciā,
licet sanè, q̄ breuiter : ut vel ex hac particula,
quæ doctrina nostra sit, aliquatenus intelligen-
tis. Ea sc̄ ad verbum sic habet.

Ergo Beni-
gne accipia-
tur.

Gustum do-
ctrinæ no-
stræ mitto.
cōcionem
18. Maij. 78.
habitam.

ACT. II.

Et cum cōpleretur dies Pentecostes, et.

Sicut alia, quæ amissa sunt, in natura so-
lent esse chariora : ita etiam paradysus, postquā
eo excidissent, nostris primis manu Dei forma-
tis, Parentibus. Ac nihil magis in optatis fuit
hominibus : quān recuperatio in illum, vel in
postliminio, reditus. Babylonicæ sanè turris mo-
lito priscorum hominum, ad nihilum recidit :
nulla inde re alia consecuta, quam dispersione
vnius lingue in multas. Pentecostes verò mo-
limē, finem suum per Apostolos feliciter asse-
cutum est. Tractabimus igitur hac concione
duo, quæ sequuntur.

Collatio e-
dificationis
Babylonice
turris, cum
Pentecosti-
ca ædifica-
tione Ec-
clesiæ.

Primum.

Babylonij illi nō perfecerunt opus, quod in-
stituerant. Apostoli autem suum perfecerunt.
Quæ huius rei causa sit, vidcamus, Quæ, ea
est? Hæc, quod nemo hominū, quatenus homo,
in cælū ædificationē educere potest. Solus enim
ille, qui de cælo descendit, potuit : & solis duo-
decim Apostolis usus, Ecclesiā ædificauit : cū
illam iurim, ne triginta quidē, aut amplius,
hominum millia, ex ædificare potuerim. Verus
aut ædicator quæ Christus misit, ita altè tollē-
di Apostolus præceptor fuit, ipse S. S. Absq; n.
huius auxilio qui fieri potuisset : ut oēm ubiq;
Idolo-

1. Quare il-
la, irrita :
hæc, ad fi-
nem perdu-
cta

A Christo,
& Spiritu
sancto ra-
tio.

σας ης, πτωχως διδασκωμ: ο δ' εν αρχη, δικαιο-
ως τα κοινω διαχειριζωμ, και τω πνευματι-
κω διακονια σωτηριου: ο δ' οικου εσωοτης,
ου οικειος ευ παιδων: εις δ' εκασθ, αυτ
δ' αζωμ παρ το θεου ρημα, παρ πιστη, παρ α-
γαπημ. Ει γαρ εις αγωνα θανάτου ελθη: και η
πειρασμων, τα πρωτα πειραθη: τελθω παρ
κλήτω βεβαιω, τω αγιω πνευματι χρησεται.
Εμωμ δε, αγαπητη, της εν αγχθ ημεραις,
πονηροι εχοντο ουκ ολιγοικη δια τωτο, λα-
βροις υετοις πολλη των εργαμ εν ενεργεια βλαβη.
Οθεν τινες ανωμακτυντες, αφελεσθωδη, ε-
βλασφημιαν, παρτα ο θεος, μη εταωσθ φιλοι:
μη και λοιπον προσεπαυασθηθε. Αλλα γυναι-
κες πονηραι και φαρμακιδες, ου χειμωνας
ποιεσι, και συληπτεσαι επι κολασει: ει μεν τοι-
αυται αληθως ουκ εσκονται: κολαζεσθωσαν κα-
τα ου νόμους. Ου μιν αυται εισι, αι δια τω
νωμω γελοιωμ τα πρωτα ποιεσαι: αλλα ο διαθω
λθω, δι αυτων. Καθ' ομωμ, ο εχθρομ ετθ,
καθ αυτωμ εδω δωιαται: αλλ' ο θεου αυτω
συγχωρει. Δια τι; Δια τω ημετεροις αμαρτι-
αις. η μεθησθ, η αλληκακια, εση η των χαλα-
ζωμ εν ψητεια, η κραυπαλη, και η εωλοκρασια,
η αναθυμιασις εσημ, η επι τω αυω φερομειη,
και τω χαλαζωμ σιωιωσθ. Αποσητε εμ των
αμαρτηματων: και ουγνωμυνωμ το παθθ εν-
νεγκατε. Ει δε μη γε: χαλαζη χαλαζων επι
θησεσθ. Θαυμαστωμ εν δωνιαν τω σιτω, ο
κυριθω εδωικεν: οινω δε, ε. Δια τι; οτι πωλει-
να, τα ημων αμαρτηματα, τα εξ οινω γνωμε-
να: η τα εν σιτω. Εγω μεμ εμ, αγαπη παρ ου-
μαμ προσεπαυει, ταυτα ειρηκα, και ουκ επι-
χειρωμ: υμεις δε, αγαπητοι, τα δεοντα παπο-
τεσθ ποιετε: τω αγιω πνευματιθ, εν υμιν και
λαμσ αρεται, εις σωμοικθ ομησημ και διαφω-
λαξιμ της οικουλησιας, ενεργωνθ: εν χειρω
ιησθ, ω πασα δ' οξα και τιμη, αμωμ. Ταυτα
σοι απλωμ, τα απερωματε τ' ομιλιας οικειης: ο-
πωσθ ηποτε υπ' εμθ σημειωθηται: α, παρακα-
λω, αγαθη ψυχη δεχριτο η οσιότημ σβ: πεμθ
θατα μονομ επι τωτω: ινα βραχυ τι γεωμωμ
παρ ημιν διδασχης, ε, πτωσ διδασκε) ο λαομ
ημων, εχης, ε, γινονται παρ τ' ομιλιωμ, ε, μετ'
αυτωμ, ψαλμωθται δια της ημων δημηθωμ
γλωσσθ, ε, παρ θεου προσεχαμ. μη θ' τω
χερσ αμωμ ομιλιαμ, ε, ε κυριακθ διαπνη
κοινωνια εν ενεργεια: ε, εν αλλαιμ ωρισμειαιμ ε
εταμ κυριακαιμ εθισσαι: εξελασεωμ τ' κοινωνησθ
τωμ, εν τωσ παρ τωμ πιστημ, υπο τ' ιεροδιακωνωμ
προηγησασμενημ. Καθ ταυτα μεμ, επι τωσ ετου.

missa est, fideliter doceat: qui in Magistratu est, iuste res communes administret, & spiritale ministerium tueatur: qui familiam habet, domesticos suos bene instituat: unusquisque, denique, cura habeat verbum Dei, fide, & charitate. Quando enim cum morte certandum erit: tunc, etiam si primò tentationes experietur: firmo ad extremum consolatore, Spiritu S. utetur. Vestrum verò, chari auditores, proximis dieb. male se gesserunt non pauci. Unde, magni & continentes imbres extiterunt: qui magnam in fata damnam intulerunt. Hinc, quorundam irascendum blasphemam voces: Quicquid habent agri, tollat id omne Deus. Ne sic, obsecro, amice: ne insuper etiam pestem atrahatis. At mulieres male & sage, talium procellarum autores sunt, & ad penas rapiendas. Equidem si verè tales reperte fuerint: puniuntur ex legibus. Interim tamen ipse profecto non sunt: que talia, nescio quibus ridiculis rebus efficiant: sed Diabolus est autor, ipsis utens instrumentis. Et tamen, quantum vis licet ipse nobis inimicus sit, per se nihil potest: nisi id ei concessum a Deo fuerit. Concedit autem ob peccata nostra punienda. Ebrietas tua, reliqua vitiositas tua, est illa grandinum coqua. Cropula temulencia, grauedo, & ructus: sunt illa exhalatio, que in sublime tendens, grandines coagmetat, & spissat. Desistite igitur a peccatis: & patienter, gratoque animo, calamitas ferre. Alioquin, aliam super aliam grandinem condessabitur. Miram Dominus ubertatem ullarum dedit: non tamen vini. Que huius rei causa est: Quod maior pars peccatorum nostrorum, in uino committitur: ex frumeto vero, minus improbitatis existit. Ego sane, dilecti, charitate hortante, ita uobis hac obicere uolui, non autem insultandi causa. Vos uero, post hac officium facite: S. S. egregias in uobis virtutes ad cordificationem & conservationem Ecclesie efficientes: gratia & auxilio Iesu Christi: cui omnis honor & gloria, amen. Habes semina concionis illius: quæ, quamuis simpliciter & exigue à me excepta, tamen mittere uolui. Ea D. tua, queso, bona mente accipiat: tantum propter hanc causam missa: ut breue documentum nostre doctrinae, et si in uano docedi apud nos populi, habeat. Ac Psal. ante conciones, & post cantatur populari nostra lingua: & preces ad Deum opt. max. funduntur. Absoluta etiam hac, que mitto, concione S. cena Domini administrata distributaque, est: si cui alijs quoque, certis Dominicis anni dieb. fieri consuevit: examine illorum, que communicationis participes futuri sunt (que eorum sit, que in Christum fides, que

Maij 15. tonitrua, imbres, grandis, post. 12. horam diei

Non a factis, sed a peccatis nostris.

Ergo uitam emendamus

Ritus nostrum in Tom. 1. 10.

uita emendanda propositum) apud sacros ministros premissa. Verum de his satis dictum est. Bene